

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Sunt aici, fiilor. Sunt învelit în cuvânt. Punem masă de sărbătoare și de mângâiere. Ne dăm putere unii altora, Noi, cei din cer vouă, iar voi, Nouă, că este nevoie de putere și de lucrare a lui Dumnezeu pe pământ, o, fiilor.

Sunt cu ucenicii și cu ucenițele Mele și sunt cu mama Mea Fecioara, sunt cu ai Mei cu care am petrecut după învierea Mea, și ne păstrăm cu taina praznicului de înviere și stăm cu voi în cuvânt ca să-l împărțim spre hrană celor ce stau gata să-l audă și să se mângâie cu Dumnezeu și cu sfinții Lui, căci toți privim spre cei care caută înspre cuvântul Meu de venire a Mea de la Tatăl pe pământ în vremea aceasta, și voiesc să le spun tuturor ce înseamnă să fie creștinul cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul, să fiu cu el și să pot să-Mi sprijin cu el mersul Meu de azi și să fim una în lucrarea Tatălui și să ne dăm unii altora puteri și vindecări în neputințe, căci vremea este să poată Dumnezeu, o, fiilor, și așa să vrea și poporul cuvântului Meu, și așa să aibă Domnul biruință, căci scrie în Scripturi să vină biruința, iar Eu, Domnul, să fiu biruitorul acum.

Vă cuprind în taina învierii și ne spunem Hristos a înviat! Acest cuvânt tainic poartă în el biruință, poartă înviere și minune, fiilor. Trebuie pătrunsă în tot înțelesul ei taina Mea cu voi, taina dintre Dumnezeu și om, iar Eu, Domnul, lucrez de șaptezeci de ani prin cuvânt peste un popor cu care am grăit, și care-Mi răspundea și spunea: „*Da, Doamne!*” Vine vremea și a și venit să se pătrundă taina Mea cu poporul cuvântului Meu, căci Eu, Domnul, l-am zidit pe om ca să stau în el cum stă Tatăl în Mine, iar Eu în Tatăl, și asta are creștinul de lucrat și de împlinit și de urmat, și asta am Eu de lucrat cu omul ca să-Și împlinească Domnul lucrul Său pe pământul oamenilor și să fie El biruitorul, căci Eu și omul avem un vrăjmaș pe pământ, pe satana, și trebuie biruit acest vrăjmaș prin biruința Mea asupra lui, prin poporul cuvântului Meu, o, fiilor, prin suflarea gurii Mele din mijlocul poporului Meu.

Iată, trebuie tămăduire de acest vrăjmaș și trebuie să vină biruința asupra lui, căci omul pe pământ face ca Adam, nu ascultă de Dumnezeu, căci s-a învățat să asculte de el însuși ca și Adam.

O, poporul Meu, tu trebuie să faci ca Mine, nu ca Adam, și trebuie să iei de la Mine așa cum Eu iau de la Tatăl ca să lucrez și să împlinesc voia Sa, nu voia Mea, căci Eu sunt fără de păcat, o, fiilor. O, cum adică fără de păcat? Iată, Eu nu fac de la Mine Însuși nimic, căci ascult de Tatăl, și de la El iau ce să lucrez și ce să grăiesc.

Cel ce lucrează sub ascultare, și nu ia nimic de la sine, acela este fără de păcat, este ascultător. O, cum să poată fi ascultător cel ce lucrează atâtea și atâtea de la sine, nu de la Mine, Fiul Cel ascultător de Tatăl? Iată păcatul și iată omul care își alege păcatul, care se alege pe sine! O, cum să scape de păcat unul ca acela?

Am venit cuvânt pe pământ acum șaptezeci de ani, o, și mulți Mi-au aflat izvorul și cuvântul și veneau spre glasul Meu ca să-Mi audă cuvântul și voia Mea prin cuvânt. Îl învățam, și îl tot învăț de atunci pe poporul cuvântului Meu, ca să-l deprind să ia de la Dumnezeu lucrul său și mersul său, căci s-a apropiat la vedere împărăția lui Dumnezeu între oameni și taina raiului, o, și stau învelit în cuvânt, prin viu grai înaintea celui ce aude că-i vorbesc, și iată, mereu, mereu îi spun lui așa:

O, creștine fiule, priveghează, că te-am învățat, și de multă vreme te învăț cum să priveghezi, cum să dormi pentru odihna trupului, cum să te scoli pentru lucrul cel sfânt, cum să te rogi în vremea aceasta, cum să te porți, cum să te îmbraci, ca nu cumva să semeni cu lumea și să nu te cunoască Domnul de copil al Său. O, te-am învățat cu ce să te hrănești ca să

încep cu tine raiul pe pământ, și ți-am spus să nu mănânci decât ce i-am dat Eu omului în rai de hrană, că de șapte mii de ani mănâncă omul carne de vietate și toate cele de la vietăți, că așa a voit și voiește omul, iar Eu, Domnul, n-aveam cum să-l trag spre Mine pe cel ce trăgea în părți.

Te-am învățat, poporul Meu, să nu stai cu lumea, ca să te pot scrie al Meu și ca să te pot ocroti de lume și de cele otrăvite din lume. O, te-am învățat și te tot învăț să nu folosești ce folosește lumea, și să fii curat de păcatul din lume te-am învățat.

A tot venit spre Mine creștinul, iar Eu, Domnul, M-am aplecat mult ca să-i dau putere să poată și să meargă apoi după voia Mea spre Domnul, dar când să-i spun ce este de așezat peste statura lui neașezată, se face foc și pară, nu se apleacă, nu se așează cu viața cea dulce cu Domnul, de parcă nu Mă aude ce-i spun, ba Mă și amenință ca Adam în rai. Ce mai pot să fac peste așa lipsă de minte și de aplecare? Îmi pierd puterea cea pentru el, căci el Mă dă deoparte, se trage deoparte nemulțumit, și rămâne în voile sale, rămâne în lume și cu lumea, de teamă să nu piară de foame și de lipsuri, o, și nu Mă ascultă ca să se întoarcă în rai cu viața sa.

Face creștinul ca Adam, își alege femeia între Mine și femeie, alege să slujească femeii, să aibă ea ce-i trebuie, să-i fie ea sarcină de purtat în fel și chip, să nu stea cu Dumnezeu omul, și să stea cu femeia lui ca să nu-L poată el sluji pe Domnul la zidirea împărăției cerurilor pe pământ, unde toți sunt ca îngerii, precum este scris, o, și așa am suferit Eu, Domnul, șaptezeci de ani de răbdare, de așteptare după creștin, ca să fiu Eu în el, și el în Mine, precum Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl în Mine.

O, fiilor, așa am spus acum două mii de ani ucenicilor Mei: *«Eu în voi, și voi în Mine»*. Așa voiesc și acum să spun, și voiesc să se împlinescă aceasta din partea celor cu care am rămas dintre cei mulți care au venit și au trecut și nu s-au putut alege de partea Mea, iar acum Eu vin cu tămăduirea de sine a creștinului, vin să-l tămăduiesc de lipsa Mea din el, de voia lui din el, așa cum toată firea arată câtă ascultare aduce Domnului prin greul timp și mers al Meu, al vremii omului pe pământ, că iată, firea toată, facerea toată ascultă de tot ce vine de la Dumnezeu peste ea odată cu neascultarea omului pe pământ, căci iarba, copacii, florile, pământul, râurile, toate postesc ori de câte ori le așez Eu să postească trăgând de pe pământ apa de care au nevoie ca hrană și băutură lor, și face firea voia lui Dumnezeu, ascultând fără de cârtire sau nemulțumire sau răzvrătire, ba din contra, își păstrează fața și viața și răbdarea atât cât Eu, Domnul le cer lor așteptare și răbdare ca să-i fac pe oameni să se întoarcă la binefăcătorul lor, la Dumnezeul lor.

O, fiilor, v-ați adunat la izvor, la cuvântul Meu, și stau cu voi mângâindu-Mă că vă am aici ca să grăiesc peste voi. Sunt aici în mijlocul vostru și sunt învelit în cuvânt. Nu mai e mult, și Mă las descoperit ca în ziua învierii înaintea ucenicilor Mei. O, n-am intrat la ei după cum s-a scris și după cum se cântă. Eram acolo, fiilor, eram cu ei, eram în mijlocul lor. Doar M-am lăsat văzut de ei o clipă ca să înțeleagă ei taina Mea cu ei, statul Meu cu ei în taină, și să știe ei bine și tot mai bine că Eu sunt în Tatăl și că Tatăl este în Mine, că Eu sunt în ei, iar ei în Mine, și aceasta este taina pe care am dat să vă ajut s-o pricepeți și să credeți petrecerea Mea tot timpul în mijlocul vostru, și să se vadă aceasta prin purtarea voastră față de Mine, și unul față de altul prin purtare, o, fiilor.

Mama Mea Fecioara și sărbătoarea ei de azi, ucenicii și ucenițele Mele de acum două mii de ani, toți salută cu duh de înviere strângerea voastră lângă cuvântul Meu și vă spun ei acum:

— *Hristos a înviat! Așa le spunem lor cu duh de tămăduire, Doamne înviat! Toți le dorim statul Tău în ei, și al lor în Tine, o, Doamne. Toți așteptăm această mângâiere și împlinire a Ta în ei spre slava Ta cea văzută, așa încât să-L vadă oricine pe Dumnezeu strălucind și mărturisind din ei Ființa Ta în mijlocul oamenilor pe pământ în vremea aceasta.*

O, e dulce cuvântul Tău de peste ei. Suntem în Tine, iar Tu în noi aici, o, și ce mare este taina Ta, numai s-o deslușească ei prin dor de Tine și de credință pentru Tine cu ei mereu, o, Doamne înviat.

Pace vouă, copii de la sfârșit de timp purtători de Dumnezeu și de taine mari, pe care mintea omului nu le poate rumega, dar Domnul este cu voi ca în ziua învierii, o, fiilor! O, fiți și voi cu El și fiți în El, așa cum Domnul în voi voiește să fie. Amin.

— Da, fiilor, Eu, Domnul stau cu cei din cer între voi și vă hrănesc cu cele de sus ca să le așez pe pământ, căci cerul și pământul se fac noi precum este scris. Cuvântul Meu împlinește această profeție, iar voi fiți sprijinul Meu și vestirea Mea pe pământ cu tot graiul gurii Mele, căci la început a fost Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, o, și tot așa și la sfârșit, căci sfârșitul merge spre început, merge spre rai, merge Domnul, merge mereu, mereu, și merge cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27-04/10-05-2024